

Előfizetési ár:

Helyben, házhoz hordva:
 Negyedévre . . . 2 korona.
 Félévre 4 korona.
 Vidékre postán küldve:
 Negyedévre . . 3 kor. 50 fil.
 Félévre 7 kor. - fil.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS ÚJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Megjelen minden nap,
 hétő és
 ünneptáni nap kivételével.
 Szerkesztőség és kiadó-
 hivatal:
 Budainagy-útcá 151. szám,
 hova a lap szellemi és anyagi
 részére vonatkozó összes
 dolgok intézendők.
 Telefon: 141. szám.

Egyes szám ára 2 fillér.

Szerkesztő: DR. JOÓ GYULA.

Kiadja: a Nyomda-Részvénytársaság.

Felölő szerkesztő: HAJDÚ JÓZSEF.

Szomorú nap.

Kecskemét város történetében nevezetes nap lesz az 1908. február 27-ike.

Nem azért lesz nevezetes, hogy e napon történt volna valamely nagy horderejű üdvös alkotás; hanem azért, mert az e napon tartott városi törvényhatósági bizottsági közgyűlés hozott egy oly határozatot, amely nemcsak a város országos tekintélyét csorbítja, de következményeiben is csak szomorú eredményeket teremthet.

A földművelésügyi kormány évek óta munkálkodik azon, hogy a földbirtokosok és földművelő munkások között évről-évre erősödő harcot üdvös intézkedésekkel csökkentse, eloszlassa. Védni iparkodik a gazda érdekeit, de ugyanakkor iparkodik megtenni azokat az intézkedéseket is, amelyek a munkásosztály jogos érdekeit védelmezik.

A többek között nem kerülte el a kormány figyelmét az, hogy a munkásosztály egy részének lakásvizonyai a legnyomorúságosabbak s egyrészt ennek a bajnak orvoslása céljából, másrészt a jóra való munkáselem megbecsülésének és gyámolításának céljából törvényhozási úton jogot szerzett arra, hogy az ilyen munkásoknak állami segéllyel módot nyujt kisebb munkásházak építésére.

Egyes városok, Hódmezővásárhely, Csaba, Szentes, Csongrád stb. rögtön átlátták ez intézkedés áldásdús horderejét s ezek a városok siettek, hogy a földművelésügyi miniszter rendelkezésére e célból megszavazott összegből a magok részére szükséges segélyösszegeket megszerezzék. Iparkodásuk eredménydus volt, mert az ország több városában már állnak a munkásházak s a társadalom és állam jótékony gyámkodását élvező megelégedett munkások szorgalmát a földbirtokosok is élvezik.

Városunk tanácsa kötelességszerű figyelemmel kísérvén az eseményeket, két tagját kiküldötte, hogy ezen munkásházak ügyét a helyszíneken tanulmányozzák s ez alapon, különösen tekintetbe véve azt, hogy a kormánynak csak meghatározott összeg áll rendelkezésére s városunk a késedelem miatt a segélyezés kedvezményétől meg ne fosztassék: az e hó 27 én tartott tb. bizottsági közgyűlés elé azt a javaslatot terjeszté, hogy a város a törvény által e célra kijelölt alapról 50 jóra való munkáscsalád részére a Muszáj külváros mellett 50 kisebb házat építtessen és pedig úgy, hogy az egyes házak részére szükséges 150 □ öl telket, □-ölenként egy korona kedvezményes árban adja át a munkásoknak. A körülbelül 1600 koronába kerülő ház vételárába tartozott volna

a munkás előre 100 koronát fizetni, a vételár többi részét pedig huzamos idő alatt úgy törlesztette volna le, hogy a tőke után járó kamat egy része az állami segélyből lett volna fedezendő.

Tehát a városnak egy árva fillérébe se került volna emez emberbaráti kötelesség teljesítése, ha csak áldozatnak nem vesszük azt, hogy a Muszáj melletti kigödrölt hely holdját 1600 koronáért adta volna a szegény munkásnak ugyanakkor, mikor egyik előkelő gazda indítványára kimondta, hogy a vagyonos városi lakosok részére a nekik szükséges homokot a városi földterületekből ingyen adja.

És mégis ugyanezen bizottsági tag ur indítványára kimondta, hogy a munkásházak építésének ügyét még további tanulmányozásra se tűzi ki, hanem a napirendről egyszerűen levéteti.

Megdöbbenve gondolkozunk e határozat fölött. Önkénytelenül felmerül előttünk a kérdés, hogy vajon a bizottsági tagok többségében a rideg felfogáson alapuló szenvedély uralkodott-e akkor, mikor e kérdésben így határoztak, vagy látkörük színvonala nem érte el azt a magaslatot, amelyek elengedhetetlen qualificatióként követelhetnek meg minden bizottsági tagtól.

Annál inkább a legsúlyosabb vád

TÁRCA.

Derüs epizódok egy iparos életéből.

A kecskeméti villanytechnikai ipar élete és fejlődése szoros összefüggésben van Kellermann Bernát helybeli villanytechnikus működésével. Az elektrotechnika még gyermek korát élte hazánkban, mikor ő letelepedett városunkban; és természetesen a kezdet nehézségeivel járó sok és nagy küzdelmekre és viszontagságokra kell visszatekintenie most, midőn ipari működésének egy negyed évszázados évfordulójához érkezett el.

Városunk telefonhálózatának, valamint villanyvilágítási műveinek létesítésében uttörő szerepe van Kellermannnak, ki annak idején portáról-portára járva agítalta ki Kecskemét közönségének hozzájárulását az említett technikai művekhez, úgy, hogy már kész és reális tervét kibocsájtotta az intéző köröknek a rendelkezésére.

Ezen 25 évi ipari működésének igazán érdekes néhány visszaemlékezéseit közli most Kellermann Bernát alantí tárcá sorozatunkban.

Az első alföldi telefon története.

Ipari működésemet 1883-ban Nagykőrösön kezdtem meg. Ez időben még csak Budapesten kezdett szárnyat próbálgatni

a villanytechnikai ipar, ahol egy Puskás nevezetű technikus szerelt fel néhány magánérdeklő telefont egyes bankoknál.

Én is egy telefon állomást szereltem fel először lakásom és egy borbélyműhely között, pusztán csak reklám céljából.

Az eső egyszer e borbélyműhelybe szorított és innen telefonáltam haza esernyőért a bent levő közönség nem kis esodájára. Az esernyő közben megérkezett. Amint az üzletből kiléptem, nem kis meglepetésemre a telefonkaróhoz támaszkodva látom az öreg Dajka bácsit. Feszült figyelemmel nézte a telefonhuzatot, nem sokat törődve az arcára sűrűen hulló esőcseppekkel.

— Mit vár Dajka bátyám e csunya időben, — kérdem — Jöjjön, térjen be egy kissé hozzám.

— Engedj meg öcsém, de már csak megnézem, hogy az a kért esernyő merre megy itt a dróton keresztül.

Dehogyan vette volna le csak egy pillanatra is szemét a vezetékről.

— Dajka bátyám — szóltam — nem látja kezembe az esernyőt? már meg is érkezett!

— Ejnye, ejnye, pedig rögvést kiszaladtam a borbélytól, hogy láthassam a gyüvetelét.

Elhatároztam, hogy egy kicsit megtréfálom az öregot.

— Dajka bátyám — szóltam — maga katonaviselt ember, látott e már ágyú: golyót röpüni.

— Nem én öcsém — felelt az öreg — de a bugását azonban már elégszer hallottam.

— No lássa bátyám, ép ily gyorsan érkezett meg az esernyő is a dróton, azért nem is vehette észre.

— Ejnye, ejnye . . .
 Visszatértünk ezután a borbélyhoz, ahol Dajka bácsi nagy érdeklődés közepette adta elő az új fajta masinának a esodáját.

E közben észrevétlenül 3 drb 20 krost tettem a telefonszekrény hátsó támlájára, oly módon, hogy a telefon csekély mozgztatására leessenek a földre. Nemsokára Dajka bácsi és társai megkértek, hogy mutassam be nekik az új masina fortélyát.

Engedve a közkíváratnak, felszólítottam a telefonon feleségemet, hogy a borbélyműhelybe küldjön 60 krt. Amint az „azonnal” válasz elhangzott, az érdeklődők nem csekély rémületére szétgurult a földön a 3 db 20 kros.

Ez az ártatlan esiny okozta az első alföldi telefon halálát.

Másnap két esendőr állított be hozzám, kérve, mutassam meg nekik a telefont. Eleget tettem kívánságuknak. Belső szerkezetét is kívánták látni. Azt is megmutattam. Sok fejcsóválgatás után az egyik végre megkérdezi: vajjon lehet-e pénz ezen közvetíteni.

— Én még csak kezdő vagyok e téren — feleltem — hanem a budapesti Pus-

terhelheti a többséget, mert a polgármester azt indítványozta, hogy csak azoknak a munkásoknak adassék meg ez a kedvezmény, akik ezidőszent a városban laknak, nyomoruságos lakásokban tengődnek és akiket a helybeli gazda egyesület is arra érdemesnek tart.

A többség ezt se fogadta el, tehát e határozatával kimondotta azt, hogy az érdemes munkások ügyével nem akar foglalkozni.

Mi lesz, vagy mi lehet az ilyen határozatok következménye? Mi lesz e város fejlődéséből, ha a nagy társadalmi kérdésekben ily tájékozatlan és rideg a képviselő testület többsége? Mi lesz a függetlenségi pártból, ha azok vezérférfiai nem állanak ki a küzdőterre akkor, mikor nem a szájon röpködő, de a szívekben élő nagy társadalmi jelgének az Egyenlőség és Testvériség eszméinek megvalósításáról van szó?

Nem elég a Kossuth szoborra arany betűkkel iratni fel ezeket a jel-szavakat. Azokat ismerni és követni is kell. És főleg akik ismerik, népszerűségi hajhászásból ne kuksoljanak a közgyűlésben akkor, mikor a nagy eszmék harcában a csupa tömeggel kell szembeszállani.

Nemcsak az a nyers tömeg, amely jogtalan követelésekkel ordít, de az is nyers tömeg, amely a nyomor jogos követelését meg nem érti.

Veritas.

A névmagyarosítás.

A belügyminiszterium által a megengedett névmagyarosításokról kiadott fél évi kimutatás szerint Magyarországon az 1907. év első felében 1751 folyamodónak engedte meg a belügyminiszter a névváltoztatást. Ez az eredmény az 1906. év ugyane szakával szemben, mikor 1433 folyamodónak engedték meg a névváltoz-

tatást, 318 esettel és az 1905 év ugyan-ama szakával szemben, mikor 1516 folyamodónak engedte meg a belügyminiszter a névváltoztatást, 234 esettel kedvezőbb volt. Ez az örvendetes emelkedés a vidéken a tanulók névmagyarosítása iránt buzgólkodó néhány érdemes iskolaférfi-nak (tanár, igazgató) köszönhető s ujabban ezekhez néhány ügybuzgó közigazgatási tisztviselő is csatlakozott.

Az a gyakran hangoztatott kifogás tehát, hogy a nép irtózik a névmagyarosítással járó költségektől, nem állja meg a helyét, mert az ahhoz szükséges keresztelőlvelet, illetve anyakönyvi kivonatot, mely három, illetve két koronába kerül, előbb-utóbb úgy is ki kell váltani, mert a polgári életben erre többször szükség van.

Egy másik ok pedig, hogy miért idegenkedik a nép a névmagyarosítástól, mert fél a telekkönyvi átírási költségeitől és következményeitől, szintén megfelel a valóságnak, mert az előbbi és új név viselőjének ugyanazonosságára nézve nem szükséges — egyéb, mint a keresztelőlvelet, illetve anyakönyvi kivonatot fölmutatása és így a telekkönyvben a külön átírás a régi névről az új névre teljesen fölösleges és a telekkönyvi hivatal sem kívánja.

Végre pedig ami a költséget illeti, egy családnál, ahol csak egy nagykorú férfi van, tudniillik az apa, elegendő az egykoronás bélyeg; az pedig, hogy az illető odavaló illetőségű, ahol állandóan lakik és hogy erkölcsileg kifogástalan, magára a folyamodás eljárása is rá lehet vezetni és a község jegyzője és bírása által bizonyítható és így ahhoz külön bélyeg sem szükséges és a belügyminisztérium nem is kívánja.

Nem nehéz volna a névmagyarosítást a nép között terjeszteni azért sem, mert a nép a névmagyarosításról most már tudomással bír és nem fél attól, hogy az apja emlékét fogja azzal sérteni, ha tót, német, szerb, rutén, román vagy más nyelvű nevét megmagyarosítja, mert jól tudja, hogy ami száz évvel ezelőtt jó volt apjának és nagyapjának, most a megváltozott viszonyoknál fogva már nem lehet jó neki, mert azóta a világ nagyot haladt és változott is.

ban elfojtotta, erősen károsodtam általa is, hogy ismeretlen tettesek sűrű időközben betörték fűszerüzletem raktárhelyiségébe és onnan mindig tetemes értékű fűszerárut elemeltek.

A legelső vészjelző készüléket a tettes kiderítésére készítettem, melynek lényege az volt, hogy egy szobámba elhelyezett csengő midig megszólalt, midőn valaki a raktár helyiség ajtaját egy kissé kinyitotta.

A készülék felszerelése után két tanut vettem magam mellé és vártuk éjjel a csengő vészjelzését.

Ilyen módon dúsgazdag háziasszonyomat és kocsisát tetten értük a betörésnél. Az eset igen nagy port vert fel, számos öngyilkosságot és egy dúsgazdag család teljes elzülését vonta maga után.

Az eset hírére a borbási Schwarcz földbirtokos is több ilyen betörés elleni vészjelző készüléket csináltatott velem a birtokán és az ő rábeszélésére telepedtem le Kecskemétre 1887-ben.

(Vége köv.)

NAPI HIREK.

Kecskemét, február 28.

— **Előléptetés.** A magyar királyi igazságügyminiszter Makáry Vilmos csurgói törvényszéki jegyzőt a IX. fizetési osztályból a X-be léptette elő.

— **Záróünnepély.** A Gazdasági Egyesület által a Szeless fele házban rendezett és föntartott gazdasági és házi ipari tanfolyamnak záróünnepélye március 1-én, vasárnap délután 5 órakor lesz a tanfolyam műhely helyiségében. Az ünnepély után vacsora lesz, melyen az egylet a tanfolyamon résztvevő munkásokat meg fogja vendégléni.

— **A szegény izraelita tanulókat segélyező egyesület** ma tartja hangversenyyel egybekötött táncestélyét a Kereskedelmi Kaszinóban. A hangverseny műsora a következő: 1. a) Gastaldon: Musica Proibita. b) Hildaek: Tavas. Előadja Berkovics Lillike k. a. Zongorán kíséri dr. Willer József ur. 2. Aria az Alvajáró című operából. Gordonka szóló. Előadja Markó Imre ur, zongorán kíséri dr. Willer József ur. 3. A rabasszony. Kiss Józseftől. Szavalja Berkovics Lili k. a. 4. A közöskönyha. Parodisztikus színjáték. Szemé-Dr. Kültelgy Lipót — Dr. Somló Béla ur. Czili neje — Takács Juliska k. a. Dr. Baka Dénes — Léderer László ur. Amália neje — Benkő Jolánka k. a. Szigorú Ábris — Adorján Imre ur. Bella neje — Lusztig Gizuska k. a. Sajó — Augner Rezső ur. Dr. Uborka Gáspár — László Imre ur. Borea cseléd (Kültelkynél) — Fekete Boriska k. a. Rozi cseléd (Szigorunál) — Dávid Erzsike k. a. Vaczak Jani — Mezei Sándor ur. Panczi cseléd — Fispán Flórika k. a. Juczi cseléd — Barna Jolánka k. a. Sugó — Porjesz Gyula ur.

— **Mérnök és ügyvéd.** Szentkirályi Tóth Márton kecskeméti ügyvéd és földbirtokos nemrégiben 39,000 korona vételárért egy malomberendezést rendelt a Vulkán gépgyárnál. A megrendelésből később pör származott s az egyik periratban Szentkirályi Tóth Márton éles szavakkal támadta az adásvételi ügylet létrehozóját, Lenkei Márton gépgyári mérnököt, akiről azt állította, hogy megalta, mivel a berendezést és motort 7800 koronával drágábban adta el neki, mint ahogy az a gépgyár katalógusában értékelve van. A megsértett mérnök erre rágalmozás és becsületsértés vétségéért pörbe fogta Szentkirályi Tóth Márton, akinek ügyét mártárgyalók a budapesti büntető járásbíró-ságnál. A tárgyaláson a bepanaszolt ügyvéd azt vitatta, hogy ő az inkriminált kifejezéseket periratban használta s ezért ő biróilag nem vonható felelősségre. A bíró a felek között folyó per iratainak beszerzése céljából a mai tárgyalást elnapolta.

— **Ujjoncozási kisegítők.** A március 5-én kezdődő sorozásra a dabasi járás ujjoncozására a 38. hadkiegészítő parancsnokság kisegítő kiküldöttet kért a hadtestparancsnokságtól. A kisegítő III-ik bizottság a 32. gyalogezredtől lesz kiküldve. A sorozás ott április elején lesz.

— **Gazdasági útmutató.** Lapunk más helyén megemlékezünk arról, hogy a Gazdasági Egyesület vasárnap délután tartja a gazdasági és háziipari tanfolyam záróünnepélyét. A tanfolyam előadói ez alkalommal a legszükségesebb kérdéseket kis kate alakjában összeállították, hogy az adott rövid feleletek az ifjúságnak emlé-

kás technikus erre nézve tán felvilágosíthatja önöket.

— **Nol** nem is kell nekünk olyan messze mennünk — mondá az egyik vitéz — van nekem a közel Cegléden egy „biksmájster“ komám, majd meg mond az mindent.

Midőn mind engem, mind a telefon huzalokat fenyegető és vizsgálódó tekintetekkel mértek végig, minden további észrevétel nélkül eltávoztak.

Három nappal ezután a rendőrkapitány beidézett és tudomásomra hozta, hogy ha három napon belül a telefonomat le nem szerelem, karhatalommal szerelteti le és engem pedig, ha még egyszer ilyesmit fabrikálok, egyenesen kiutasít a városból. Indokolva a határozat nem volt.

És én a legelső alföldi telefont szomorodott szívvel szereltem le.

A betörőket eláruló villanyjelző-készülék.

A mellett, hogy a nagykorúsi rendőrkapitány ipari törekvésemet már csirájá-

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban. — Ára tvegenként 4.— korona

kezetébe vésődjenek s a gazdasági élet tömkelegében utmutatással szolgáljanak. A kis káté a „Homok” legújabb számának mellékleteként jelent meg.

— **Zene-ügy.** Poczó József jó nevű eigányprimásnak a hegedűjét ma éjjel a vásári-utcai „Vig-özvegy” hez címzett vendéglő előtt összetörték. Bari Sándor cimbalmosnak pedig a cimbalomjának akadt valami pörös ügye a II tizedben. Mindkettőn pörösködést indítottak.

— **Huszárok a lengyelföldről.** Ma éjjel megérkezett 35 huszár 53 lóval Jaroslauból, a 13. huszárezredtől, abból a célból, hogy ezen lovakat tartásra a gazdáknak a szokásos módon kiösszák.

— **Tombola estély.** Dunszt és Pintér Royal szálloda tulajdonosai március hó 3-án, kedden este a kávéház helyiségeiben nagyszabású tombola estélyt rendeznek. Az értékes nyereménytárgyak Littauer Mór divatárú üzlete kirakatában vannak kiállítva.

— **Szentlőrinc pusztá átvétele.** A város által Fülöp Szász Coburg Gothai hercegtől megvett szentlőrinci uradalom és gazdasági épületek, valamint szerelvényeinek átvétele legközelebb megtörténik hivatalosan. A birtok egyébként már most is a város tulajdonát képezi, csak még néhány formáságon kell átesni, hogy véglegesen szentesítve legyen az adás-vétel.

— **Kuruc estély.** Illetékes helyről nyert értesülés szerint a Dalárda szombaton tartandó kuruc estélyének műsorában annyiban változás történik, hogy dr. Fekete László ur helyett, ki az estélyen való közreműködésben akadályozva van, a vonós négyesben Szervánszky Jenő ceglédi főgimnáziumi tanár ur fog közre működni. Tudomásunkra jutott az is, hogy Varga Adolfné urnő a „Hajduk Hadnagyá”-ból fogja énekelni az „Édes anyám mit álmodtal . . .” kezdetű dalt és a „Nagy Beresényi Miklós . . .” stb. című kuruc dalt. Kimagasló pontjai lesznek a műsornak nagy seí Seynő urnő cimbalom játéka, a melyek, tekintve az ismert nevű cimbalom művész gyönyörű temperatúráját, a műsor gyöngyeiként melán említhetők.

— **Lovastorna.** Gyönyörű ünnepély folyt le tegnap Szegeden. A harmadik honvéd huszárezred és az első honvéd lovasdandár tisztái iskolája lovastornát rendezett nagyszámú előkelő közönség előtt. Bevezetésül tréfas lovasjátékot mutattak he hárman, azután középkori apróruhában, arany rojttal díszes trombitával a porond közepére állt egy közhuszár es riadót fújt, annak jeleképpen, hogy most jönnek a lovagjátékok. Forgós, darutollas kucsmában, vállig érő hajfűrtökkel, kacagányban, kordován eszmében jött be himzett terítőkkel fődött lovakon tizenhat lovas festőien szép csoportban. A fele a szabadkai bandériumi ruhákban, a másik fele pedig a kecskeméti milleniumi bandériumi ruhákban. A tizenhat lovas azután szebbnél szebb játékokkal gyönyörködtették a nézőközönséget.

— **Farsangi estély.** A Kecskeméti Ipartestület és Iparegyesület f. évi március hó 1 én az Iparos Othon dísztermében tartandó farsangi mulatságára már minden előkészület megtéetett és az estély nem csak azért ígérkezik igen sikerültnek, mivel a mulatságra szóló jegyekből nagy mennyiség elkelt, de főként biztosítja sikerét a nagyszámú rendezőség buzgókodása. Egyébként a rendezőség névsorát itt közöljük: Szabó Mihály, Igó Lajos, Szabó István, Fazekas Károly, László Géza, Papp Menyhért, Váry István, Imre István, Szeley Imre, Gy. Papp Antal, Fábrián Pál, Teszáry József, Almássy Sándor, Domián Balázs I., Domián Balázs II., Lipóczy László, Lichmann Sándor, Varga István, Szabó Imre, Hideg Pál, Ádám József, Vegh József, Adorján János, Molitőrész Károly, D. Kovács Béla,

László Sándor, Farkas Károly, Jakab József, Sántha László, Dori László, Laki Károly, Peskó Rezső, Gyulai József, D. Kovács Béla, B. Tóth József, Dormán Bálint, Lipóczy Sándor, Tamáskovics N. Perpiés Ferenc, Virág Antal, Lázár Bertalan, Gyencse László, F. Kovács János, Kovács Gergely, Maar Antal, Gróber Lajos, Leberting Imre, Kovács Sándor, Kmetti Béla, Szabadi Gyula.

— **Pipaszár a torkában.** Biró Gábor gazdaember tegnap reggel az ágasegyházi esárdában borozgatott. Amikor a esárdából eltávozott, a sikos uton felbukott oly szerencsétlenül, hogy esés közben a pipa esutóra a torkába hatolt és beletört. Az eset tanui azonnal kocsiira tették, haza szállították és későbbben a kihívott orvos megmentette a baleset komolyabb következményeitől.

— **Életunt gazda.** Egy valamikor jobb sorsot látott gazdálkodó dobta el ma éjjel magától könnyelműen az életet. — Darabos József szentkirályi gazda az öngyilkos. Ma éjjel szentkirályon levő földjén nagy mennyiségű marólugot ivott. A maró folyadék összeégette egész belsejét s már haldoklott, amikor hozzátartozói beszállították IV. tized 246 szám alatti lakására, ahol azonnal megjelent dr. Fodor Jenő tisztí orvos, aki első segélyben részesítette az életuntat. Megjelent a hánál Rektorisz Gyula rendőrtiszt is, ekkorra azonban az öngyilkos már kiszenvedett. A valamikor tehetős, jómódú gazdát sokan ismerték s a máskülönbben cserdes kedélyű emberről bizonyára senki sem sejtette volna, hogy ily hamar s önkézevel vet véget életének.

— **Jönnek az oroszok!** — hallani úton-útfélen. Ritkán észlelhetők nálunk ily nagy érdeklődés idegen művészek hangversenye iránt, mint ez alkalommal. A legújabb hírek szerint nem negyven, hanem 45 tagból ál a daltársulat melynek mélyseges basszusairól valóságos csodákat mesélnek. A hangversenyterem ülőhelyeinek beosztása igen nagy kényelmet biztosít a közönségnek úgy, hogy az előadás még a legutolsó padosorokból is igen jól élvezhető. — Jegyek még mindig kaphatók a Gallia féle könyvkereskedésben.

— **Szerencsétlenül járt legény.** Ma reggel Talfájában az istállóban fölakasztva találták Nagy Kálmán 17 éves legényt. A rendőri vizsgálat megállapította, hogy az illető az istállóban levő hurkon ki akarta próbálni, hogy milyen lehet az az akasztás, miközben a kötél oly szorosra húzódott, hogy Nagy Kálmánnak hirtelen halálát okozta. Holttestét behozták a református temető hullaházába.

— **Csendháhorítás.** Ily című s lapunk tegnapelőtti számában megjelent hírünkre vonatkozólag ma azt a fölvilágosítást kaptuk, hogy az eset nem a rendőri jelentésnek s ezzel együtt lapunk híradásának megfelelően történt. A hazafelé menő vasgyári munkásokba ugyanis éppen a rendőrök kötöttek bele, sőt a kihallgatáskor bántalmazták is a munkásokat, amit a két nappal később felvett orvosi látlet is igazol. Az ügyet különben az illetékes körök figyelmébe ajánljuk.

Fogások kerti magvak árusításánál. Hogy mire képesek a zavarosban halászó emberek, azt legjobban mutatja a magelárusítással foglalkozó egyes kereskedők ravaszága, kik máshonnan beszerzett kerti magvaikat a Mauthner-féle árjegyzék folyó számaival jelölik, mert ezáltal azt a hitet akarják kelteni a vevőkben, hogy Mauthner-féle magot kapnak. A közönség ne hagyja magát megtéveszteni; mert akármilyen szám van a tasakra nyomva, ha nincs rajta a Mauthner-név, akkor az a tasak nem is tartalmazza az általánosan legjelesebbnek elismert Mauthner féle kerti magot.

— **Eltűnt.** A budapesti rendőrség jelentése szerint Jász András cseléd, a ki Kecskemétről érkezett Budapestre, ottani lakásáról eltűnt. Minthogy ide nem érkezett, most azt hiszik, hogy öngyilkosságot követett el. — Kuklis Ferenc cipész-mester pedig Majsáról ment Pestre és az is eltűnt. Mindkettőt köröztetik.

— **Ebmarás.** Beckermann Sándor kalendárium árust tegnap délután a Vásári-utcaan egy kutya a jobb keze fején megharapta. Megvizsgálják a sebet, vajjon nem volt-e veszett az eb, amelynek tulajdonosát még eddig nem tudták kipuhatolni.

— **Kihágás.** A Vásári-utcaan posztoló rendőr feljelentette Halász Istvánné XI. tized 274. sz. alatti lakost, mert a dézsákkal megrakott talicskáját a rendőr felszólítása ellenére is a járdán tolta végig. — Megindították ellene a kihágási eljárást.

Öngyilkos korcsmáros

A vonat elé vetette magát.

Rémes öngyilkosságról értesítették ma reggel a rendőrség bűnügyi osztályát. Katonatelep és Kecskemét közötti 252-ik számú pályáórháznál a pályáór egy felismerhetetlenségig szétroncsolt férfi hullát talált. A helyszínre kiszállott rendőrség is csak a hulla kabátzsebében talált jegyzőkönyvből tudta megállapítani, hogy az elgázolt ember Nagy János Vágótér 83-ik szám alatti lakos. Minden látszat pedig arról tesz tanuságot, hogy öngyilkossági szándékból vetette magát a vonat kereké alá.

A szomorú esetről tudósítónk a következőket jelenti:

Ma hajnalban a Budapest felől egy óra 40 percekor beérkező tehervonat mozdonyának kerekéire ruhafoszlányok voltak rácsavarodva. A gyanus leletet észrevető Tóth Sándor ügyeletes vasutitiszt rögtön felhívta Nagykőrös és Kecskemét közötti pályáórket a vasuti pályatest átvizsgálására.

A felhívásnak lett is fogantaja, mert a felhívás után néhány perere a 252. sz. pályáórháztól az ör jelentette, hogy a síneken egy szétroncsolt férfi hulla testrészeire akadt.

Nyomban értesítették a vasuti állomásnál őrszolgálatot teljesítő rendőrt, akinek révén a rendőrség központi ügyelete is csakhamar tudomást szerzett az esetről. A rendőrségről Nyirády Ferenc tb. rendőrkapitány és Szabó Győző tisztiorvos siettek a helyszínére s a várostól mintegy 5 km. távolságra egy szétroncsolt férfihulla maradványaira bukkantak.

A rendőrség a hulla kiléte után puhatolva megállapította, hogy az Nagy János Vágótér 83. sz. alatti korcsmáros hullája. Személyazonosságának megállapításában nagyban segélyére szolgált a nyomzó rendőrségnek, a hulla fozlányok között talált jegyzőkönyvecske.

Kétségtelen, hogy öngyilkosság forog fennt, mert Nagy János, aki évekkal ezelőtt tekintélyes gazdag kalapos mester volt és nem régen, mikor tönkrement egy kis korcsmát nyitott, számtalanszor hangsúlyozta hozzátartozói előtt, hogy nem bírja elviselni és megszokni ezt a nyomoruságos életet. Valószínű tehát, hogy életuntságból határozta el magát, hogy véget vet életének.

A szomorú véget ért Nagy János szétroncsolt hulláját kivitték a hullaházba és az esetről értesítették a kir. ügyészséget, hogy a szükséges vizsgálatokat meg-ejthessék.

A jobsorsra érdemes Nagy János szerencsétlensége neje, és kiskoru gyermekei iránt nagy részvét uralkodik városzerte.

